

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Veroniky Juříčkové a soudců Tomáše Langáška a Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **JUDr. Z. K.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, sídlem Křížová 25, Praha 5, týkající se žaloby na ochranu proti nečinnosti žalované spočívající v nevydání rozhodnutí o zvýšení starobního důchodu k žádosti žalobce ze dne 4. 8. 2021, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 4. 10. 2022, č. j. 10 A 51/2022-54,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobce **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení případu

[1] Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal ochrany proti nečinnosti žalované dle § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Dle žalobcova názoru žalovaná nerozhodla o jeho žádosti ze dne 4. 8. 2021 o stanovení nové výše starobního důchodu od 1. 1. 2021, kterou žalobce odůvodnil tím, že byl v roce 2020 výdělečně činný, což doložil přiznáním k dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období 2020, přehledem o příjmech a výdajích OSVČ za rok 2020 a výpisy z bankovního účtu. Žalovaná však o žádosti nerozhodla a neučinila tak ani přes urgenci ze dne 8. 9. 2021 a návrh na opatření proti nečinnosti.

[2] Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že o žádosti žalobce rozhodla dne 24. 1. 2022, a žalobci zvýšila starobní důchod na 30 579 Kč měsíčně; týmž rozhodnutím pak od 8. 1. 2021 zároveň zvýšila (valorizovala) starobní důchod na 32 563 Kč a od 1. 1. 2022 jej opět zvýšila (valorizovala) na 33 591 Kč. Způsob, jakým docházelo ke

zvýšení starobního důchodu, je dle žalované patrný z odůvodnění rozhodnutí. Žalovaná také poukázala na skutečnost, že žalobce podal proti rozhodnutí ze dne 24. 1. 2022 námitky, o kterých žalovaná rozhodla dne 13. 5. 2022 pod č. j. X.

[3] Městský soud žalobu rozsudkem označeným v záhlaví zamítl. Dospěl k závěru, že žalovaná o žalobcově žádosti rozhodla dne 24. 1. 2022, v rozhodnutí zhodnotila rozhodnou dobu výdělečné činnosti od 28. 12. 2019 do 21. 12. 2020, a na základě podaných námitek toto rozhodnutí dne 13. 5. 2022 potvrdila. Městský soud dále doplnil, že v rozhodnutí žalované ze dne 5. 9. 2022, jímž žalovaná rozhodla o další žádosti žalobce ze dne 15. 7. 2022, byla hodnocena doba výkonu výdělečné činnosti v navazujícím období, a sice od 22. 12. 2020 do 16. 12. 2021. Městský soud rovněž upozornil, že námitky směřující proti věcné správnosti vydaného rozhodnutí nemohou být předmětem řízení na ochranu proti nečinnosti. Je nutné je směřovat do řízení proti samotnému rozhodnutí, které je u Městského soudu v Praze vedeno pod sp. zn. 19 Ad 15/2022.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalované

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost. Za chybný označil závěr městského soudu, že o jeho žádosti ze dne 4. 8. 2021 bylo dne 24. 1. 2022 rozhodnuto (a posléze ke stěžovatelovým námitkám toto rozhodnutí potvrzeno žalovanou dne 13. 5. 2022). Stěžovatel se domníval, že došlo toliko k valorizaci starobního důchodu, nikoli však k navýšení z důvodu výkonu výdělečné činnosti. Stěžovatel se vyjádřil rovněž k následnému vývoji, konkrétně k posuzování další podané žádosti, přičemž zdůraznil, že není správný ani závěr městského soudu, že žalovaná v dalším řízení zhodnotila stěžovatelovu výdělečnou činnost v období od 22. 12. 2020 do 16. 12. 2021. Ani v tomto případě totiž žalovaná dle stěžovatelova názoru předchozí výdělečnou činnost nezohlednila.

[5] Žalovaná práva vyjádřit se ke kasační stížnosti nevyužila.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[6] Nejvyšší správní soud kasační stížnost posoudil a dospěl k závěru, že není důvodná.

[7] Mezi účastníky je nesporné, že stěžovatel podal dne 4. 8. 2021 žádost o stanovení nové výše starobního důchodu odůvodněnou výkonem výdělečné činnosti v roce 2020. Spor je mezi účastníky řízení veden o to, zda žalovaná vydala rozhodnutí ve věci samé, anebo o žalobcově žádosti nerozhodla, jak namítá stěžovatel, a tedy se dopustila nečinnosti.

[8] Městský soud v napadeném rozsudku dospěl ke správnému závěru, že žalovaná vydala ve věci samé rozhodnutí dne 24. 1. 2022 pod č. j. X, v jehož odůvodnění výslovně odkázala na stěžovatelovu žádost ze dne 4. 8. 2021, jíž uplatnil nárok na zvýšení starobního důchodu podle § 34 odst. 4 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění. Podle tohoto ustanovení zákona se *výše procentní výměry starobního důchodu stanovená podle odstavce 1 na žádost zvyšuje pojištěnci, který splnil podmínky nároku na starobní důchod podle § 29 odst. 1 nebo § 29 odst. 3 písm. a) a po vzniku nároku na tento důchod vykonával výdělečnou činnost a pobíral přitom starobní důchod v plné výši, za každých 360 kalendářních dnů této výdělečné činnosti o 0,4 % výpočtového základu. Ustanovení odstavce 2 věty třetí platí zde obdobně.*

pokračování

[9] Žalovaná v odůvodnění rozhodnutí vycházela z období od 28. 12. 2019 do 21. 12. 2020 výkonu výdělečné činnosti stěžovatele, za které získal dle výše citovaného § 34 odst. 4 zákona o důchodovém pojištění potřebnou dobu 360 dnů pro zvýšení procentní výměry starobního důchodu. Z odůvodnění rozhodnutí dále vyplývá, že dosavadní procentní výměra starobního důchodu ve výši 26 986 Kč byla rozhodnutím žalované zvýšena o 0,4 % výpočtového základu na 27 089 Kč; základní výměra starobního důchodu činila 3 490 Kč. Stěžovateli byl proto výrokem rozhodnutí žalované ze dne 24. 1. 2022 zvýšen starobní důchod na 30 579 Kč měsíčně (od data 22. 12. 2020). Shodné závěry vyplývají také z rozhodnutí žalované o námitkách ze dne 13. 5. 2022, č. j. X. Městský soud tedy správně dovodil, že v postupu žalované nelze spatřovat nečinnost ve smyslu § 79 s. ř. s.

[10] Pokud se stěžovatel neztotožňuje s konkrétním způsobem zohlednění dob výkonu jeho výdělečné činnosti a v této souvislosti poukazuje na důvody vedoucí k podání námitek dne 17. 12. 2020, Nejvyšší správní soud ve shodě s městským soudem připomíná, že v nyní souzené věci není možno přezkoumávat, zda bylo hodnocení naplnění zákonných podmínek pro zvýšení procentní výměry starobního důchodu provedeno v souladu se zákonem a ke správnému datu, případně správně zohledněna doba výkonu výdělečné činnosti či správně vypočtena nová výše starobního důchodu. Tyto otázky nejsou a nemohou být předmětem řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti. Týkají se totiž vlastního obsahu vydaného správního rozhodnutí a jeho věcné správnosti, a tedy mohou být předmětem přezkumu až v řízení o žalobě směřující proti tomuto rozhodnutí (v tomto případě v řízení vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 19 Ad 15/2022). Totéž platí také ve vztahu ke stěžovatelově námitce týkající se posuzování výdělečné činnosti v období od 22. 12. 2020 do 16. 12. 2021 (tj. v období bezprostředně navazujícím na období od 28. 12. 2019 do 21. 12. 2020), které bylo předmětem rozhodnutí žalované ze dne 5. 9. 2022, č. j. X. Nezbyvá než podotknout, že právě uvedené pouze podporuje správnost závěrů městského soudu, že žalovaná není nečinná.

IV. Závěr a náklady řízení

[11] Na základě výše uvedených skutečností Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 poslední věty s. ř. s. zamítl.

[12] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel nemá dle § 60 odst. 1 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení podle § 60 odst. 2 s. ř. s., neboť se jedná (bez ohledu na žalobní typ) o věc důchodového pojištění [shodně KÜHN, Z., KOCOUREK, T. a kol. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, str. 489; obdobně rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 10. 2014, č. j. 4 Ans 11/2013-25, č. 3152/2015 Sb. NSS, dle kterého se osvobození od soudních poplatků (které tvoří náklady řízení) vztahuje na všechny typy soudních řízení, týkajících se věcí vymezených v § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, nikoli pouze na žaloby proti rozhodnutí].

Poučení: Proti tomuto rozsudku nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. dubna 2023

Mgr. Ing. Veronika Juříčková
předsedkyně senátu